

מסכת מעילה

פרק ב

א. חטאת העוף, מועליו בה משקדושה. נמלקה, הכשרה להפסל בטבול יום ובמחסר כפורים ובלינה. הנה דמה, חיבין עליה משום פגול, נותר וטמא, ואין בה מעילה:

ב. עולת העוף, מועליו בה משקדושה. נמלקה, הכשרה להפסל בטבול יום ובמחסר כפורים ובלינה. מצה דמה, חיבין עליה משום פגול, נותר וטמא. ומועליו בה עד שיתצא לבית הדשן:

ג. פרים הנשרפין ושעירים הנשרפין, מועליו בהן משקדושו. נשחטו, הכשרו להפסל בטבול יום ובמחסר כפורים ובלינה. הנה דמן, חיבין עליהן משום פגול, נותר וטמא. ומועליו בהן בבית הדשן עד שיטף הבשר:

ד. העולה, מועליו בה משקדושה. נשחטה, הכשרה להפסל בטבול יום ובמחסר כפורים ובלינה. נזרק דמה, חיבין עליה משום

פגול, נותר וטמא. ואין מועלין בעורה, אבל מועלין בפשר עד שיצא לבית הדשן:

ה. חטאת ואשם וזבחי שלמי צבור, מועלין בהן משהקדשו. נשחטו, הכשרו להפסל בטבול יום ובמחסר כפורים ובלילה. נזרק דמן, חיבין עליהם משום פגול, נותר וטמא. אין מועלין בפשר, אבל מועלין באמורים עד שיצאו לבית הדשן:

ו. שתי הלחם, מועלין בהן משהקדשו. קרמו בתנור, הכשרו להפסל בטבול יום ובמחסר כפורים ולשחט עליהם את הזבח. נזרק דמן של כבשים, חיבין עליהן משום פגול, נותר וטמא, ואין בהן מעילה:

ז. לחם הפנים, מועלין בו משהקדשו. קרם בתנור, הכשר להפסל בטבול יום ובמחסר כפורים, ולהסדר על גבי השלחן. קרבו הבזיכין, חיבין עליו משום פגול, נותר וטמא, ואין בהן מעילה:

ח. המנחות, מועלין בהן משהקדשו. קדשו בכלי, הכשרו לפסל בטבול יום ובמחסר כפורים ובלילה. קרב הקמץ, חיבין עליו משום פגול, נותר וטמא. ואין מועלין בשרים, אבל מועלים בקמץ עד שיצא לבית הדשן:

ט. הקמץ, והלבונה, והקטרת, ומנחות כהנים, ומנחת כהן משיח,
ומנחת נסכין, מועליו בזה משהקדשו. קדשו בכלי, הקשרו לפסל
בטבול יום ובמחפר פפורים ובלינה, וחיבין עליהן משום נותר
ומשום טמא, ופגול אין בהן. זה הכלל, כל שיש לו מתירין, אין
חיבין עליו משום פגול, נותר וטמא, עד שיקרבו מתיריו. וכל שאין
לו מתירין, כיון שקדש בכלי, חיבין עליו משום נותר ומשום טמא,
ופגול אין בו: